

[Knud Jespersen.]

klare, at man i virkeligheden repræsenterer alt det, Gallup har tilskrevet hr. Glistrup. Vi kan ikke stemme for den dagsorden, og vi vil påtage os engang – og det burde statsministeren have gjort – at dokumentere, at hvis man følger fremskridtspartiets politik, så skal man afskedige omkring 50.000 i det offentlige, og så mange generaldirektører og kontorchefer er der ikke. Så skal man delvis nedlægge statsbanerne – jeg er i stand til at dokumentere det senere. Så skal man samtidig lukke de 5 nævrende universiteter, og bevares, det vil selvfølgelig betyde en voldsom fremtid for fremskridtets politik, hvis det er sådan, at Z-partiet får dørene lukket dér. Den dag man ikke kan læse hverken Land og Folk eller andre fornuftige aviser, ja, så har Z-partiet en stor fremtid for sig. Det kan vi ikke gå med til. Vi kan heller ikke gå med til, at kultur bliver et sådant asocialt begreb, at de, der har råd til at dyrke kulturen, kan gøre det, og de, der ikke har råd til det, kan følges med hr. Poulsen i skoven. Det går ikke. Vi vil ikke stå model til disse reaktionære, asociale angreb. Vi vil overalt være parat til at tage handsken op og dokumentere, hvor drønende uretfærdigt dette junglesystem er.

Vi har ingen tillid til, at den økonomiske politik kan klares i folketinget med denne sammensætning, men da vi har et sådant forhold til parlamentarismen, at vi ikke anser den for at være over befolkningen, så har vi planer om at gå ud og rejse befolkningen for lønkrav på trods af hr. Hilmar Baunsgaards bandlysninger af ballademagerne på venstrefløj. Ja men det er jo ikke rigtigt. Jeg tror, hr. Hilmar Baunsgaard vil kunne notere sig, at ballademagerne findes på højrefronten og blandt forligspartierne; de findes ikke på venstrefløj. Så lang tid man tager retten for folk til at bestemme over prisen på arbejdskraft fra dem, så må man også finde sig i, de reagerer.

Jeg skal anbefale det af hr. Gert Petersen stillede dagsordensforslag, og uden at gøre vold på mig selv skal jeg anbefale, at man stemmer imod det af fremskridtspartiet stillede.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal da gerne straks melde mig som en af dem, der uden at rødme af skam tager medansvar for det, som statsministeren i sin redegørelse har fremstillet som den eneste politik, der har en chance for at komme igennem dette

ting, og dermed blive flyttet fra at være nogle ord og nogle ideer til at blive nogle praktiske lovforslag, som så en hel del har brugt tid på at fortælle ikke løser landets problemer. Ja men hvorfor bruger man tid på at fortælle det, det er der da ikke nogen der har sagt. Jeg har da ikke hørt én eneste, der ville påstå, at det, man har lavet ved septemberforliget, og det, man lavede ved augustforliget, skulle løse landets problemer. Der er ingen grund til at argumentere i den retning, for det er aldrig blevet sagt.

Jeg har kunnet konstatere både i dag og ved at læse aviser, at det ikke er redningsmænd, Danmark savner. Det er helt utroligt. Der er et gammelt ord, der siger, at profeter ikke er agtede i deres fædreland. Det gælder ikke her i landet i hvert fald, for vi er velsignet med profeter på kryds og tværs. Vi har politiske profeter. Der er bare det, at de profeterer i hver sin retning. Den ene slags profeter vil klare det hele ved at sige: bare vi lader folk beholde pengene, sådan at de kan bruge noget mere, herunder udenlandsk valuta, så klarer vi valutaproblemet osv. Der er andre, der omvendt siger: vi klarer arbejdsløsheden ved som i de østlige lande at sende folk på tvangsarbejde, så er der i hvert fald ingen, der kommer til at gå ledige. Det er selvfølgelig en radikal løsning, det er klart, men intet af det har noget som helst med danske realiteter at gøre.

Så har vi de profeter, der hører hjemme i tidligere regeringspartier. De udmærker sig jo alle ved, at alt det, de absolut ikke kunne finde ud af, mens de sad som regering, det kan de med lysende klarhed nu fremstille og klare som opposition, og det er jo også meget bevendt.

Så har vi endelig – og det er næsten det sørgeligste af det – vismænd og alle mulige andre ude omkring, som er i stand til at fortælle os nøjagtig, hvad der ikke nytter. Vi har en professor, der kan fortælle os, at diskontoforhøjelsen ikke løser Danmarks problemer. Genialt. Som om der var nogen, der et øjeblik havde påstået, at den kunne det.

Vi havde for nylig en anden professor, der sagde: ja men herregud, det eneste, der hjælper, er en devaluering. Ja, bare lige en devaluering, ikke? Det er da så nemt. Bare lige lave en devaluering, så er det klaret.

Vi er godt hjulpet, og derfor tror jeg, det er godt, at folketinget, og jeg vil da gerne sige, at det gælder alle partiernes medlemmer og rege-